

Dziennik Urzędowy

L 79

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 48

24 marca 2005

Spis treści

I Akty, których publikacja jest obowiązkowa

- ★ Decyzja nr 456/2005/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 marca 2005 r. ustanawiająca wieloletni program wspólnotowy mający na celu zwiększenie dostępności, użyteczności i wykorzystania zasobów cyfrowych w Europie ⁽¹⁾. 1
- ★ Dyrektywa 2005/1/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 marca 2005 r. zmieniająca dyrektywy Rady 73/239/EWG, 85/611/EWG, 91/675/EWG, 92/49/EWG i 93/6/EWG oraz dyrektywy 94/19/WE, 98/78/WE, 2000/12/WE, 2001/34/WE, 2002/83/WE i 2002/87/WE w celu ustanowienia nowej struktury organizacyjnej komitetów w sektorze usług finansowych ⁽¹⁾. 9

1

(¹) Tekst mający znaczenie dla EOG.

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

DECYZJA NR 456/2005/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 9 marca 2005 r.

ustanawiająca wieloletni program wspólnotowy mający na celu zwiększenie dostępności, użyteczności i wykorzystania zasobów cyfrowych w Europie

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 157 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozwój społeczeństwa informacyjnego oraz szerokopasmowego przesyłu danych wpłynie na życie każdego obywatela Unii Europejskiej poprzez, między innymi, stymulowanie dostępu do wiedzy oraz poprzez nowe sposoby przyswajania wiedzy, zwiększając tym samym zapotrzebowanie na nowe treści, zastosowania i usługi.

(2) Rozpowszechnienie Internetu we Wspólnocie nadal znacząco rośnie. Należy wykorzystywać możliwości stwarzane przez Internet dla ułatwienia każdej jednostce i organizacji we Wspólnocie czerpania korzyści społecznych i ekonomicznych z dzielenia się informacją i wiedzą. W Europie stworzono teraz podstawy do wykorzystywania potencjału zasobów cyfrowych.

(3) We wnioskach końcowych z posiedzenia Rady Europejskiej, które odbyło się w Lizbonie w dniach 23—24 marca 2000 r., podkreślono, że przejście na gospodarkę elektroniczną, opartą na wiedzy, wzbogaconą nowymi towarami i usługami, stanowić będzie siłę napędową dla wzrostu, konkurencyjności i tworzenia miejsc pracy. W związku z tym, ze szczególnym uznaniem spotkała się rola, jaką ten sektor gospodarki odgrywa w tworzeniu wartości poprzez wykorzystywanie i łączenie europejskiej różnorodności kulturowej.

(4) Plan działań eEuropa 2005, rozwijający strategię lizbońską, wzywa do podejmowania działań mających na celu stymulowanie powstawania bezpiecznych usług, zastosowań i zasobów w sieciach szerokopasmowych, zachęcając w ten sposób do zapewniania przyjaznego środowiska dla prywatnych inwestycji, tworzenia nowych miejsc pracy, pobudzania produktywności, modernizacji usług publicznych oraz stworzenia każdemu szansy uczestniczenia w globalnym społeczeństwie informacyjnym.

(5) W Europie coraz bardziej widoczne jest zapotrzebowanie na zasoby cyfrowe wysokiej jakości ze zrównoważonym dostępem oraz prawami użytkownika, ze strony szerokiej społeczności, obywateli funkcjonujących w społeczeństwie, studentów, naukowców, MŚP i innych użytkowników z grupy przedsiębiorców oraz ludzi ze szczególnymi potrzebami pragnących poszerzyć wiedzę lub też ze strony „kolejnych użytkowników” pragnących wykorzystywać zasoby cyfrowe do tworzenia usług.

⁽¹⁾ Dz.U. C 117 z 30.4.2004, str. 49.

⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 22 kwietnia 2004 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym), wspólne stanowisko Rady z dnia 24 września 2004 r. (Dz.U. C 25 E z 1.2.2005, str. 19) oraz stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 27 stycznia 2005 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym). Decyzja Rady z dnia 28 lutego 2005 r.

(6) Podmiotami zainteresowanymi zasobami cyfrowymi są dostawcy tych zasobów (w tym organizacje i instytucje państwowe oraz prywatne tworzące, gromadzące lub posiadające zasoby cyfrowe) oraz użytkownicy tych zasobów (w tym organizacje i przedsiębiorstwa będące końcowymi użytkownikami wielokrotnie wykorzystującymi i/lub wzbogacającymi zasoby cyfrowe o nowe wartości). Szczególna uwaga należy się udziałowi MŚP.

- (7) Program eContent (2001—2004), przyjęty decyzją Rady 2001/48/WE⁽¹⁾, sprzyjał rozwojowi i wykorzystaniu europejskich zasobów cyfrowych w Internecie oraz różnorodności językowej europejskich stron internetowych w społeczeństwie informacyjnym. Komunikat Komisji z dnia 10 października 2003 r., dotyczący średnioterminowej oceny Programu eContent, potwierdza znaczenie prowadzenia działań w tej dziedzinie.
- (8) Rozwój technologiczny stwarza potencjał dla zwiększenia wartości zasobów w formie utrwalonej wiedzy oraz dla poprawienia interoperatywności na poziomie usług, co stanowi podstawę dla dostępu, ich użytkowania i rozpowszechniania. Ma to szczególne znaczenie dla tych dziedzin interesu publicznego, do których program ten jest skierowany.
- (9) Kształtowanie trwałych modeli w stosunkach handlowych zapewni ciągłość projektów zainicjowanych w ramach tego programu i w ten sposób poprawi warunki dla zwiększenia zyskowności usług opartych na dostępie do zasobów cyfrowych i ich wielokrotnym wykorzystaniu.
- (10) Określono ramy legislacyjne, umożliwiające sprostanie wyzwaniom związanym z zasobami cyfrowymi w społeczeństwie informacyjnym⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾.
- (11) Różne praktyki stosowane wśród Państw Członkowskich nadal stwarzają przeszkody techniczne utrudniające szeroki dostęp, użytkowanie, wielokrotne użytkowanie i wykorzystanie informacji sektora publicznego we Wspólnocie.
- (12) Tam, gdzie zasoby cyfrowe zawierają dane osobowe, muszą być zachowane wymogi dyrektyw 95/46/WE⁽⁵⁾ i 2002/58/WE⁽⁶⁾, a wykorzystywane technologie powinny respektować prawo do prywatności i w miarę możliwości zapewniać większą prywatność.
- (13) Podjęte przez Wspólnotę działania dotyczące zawartości informacji powinny promować wielojęzyczny i wielokulturowy charakter Wspólnoty.
- (14) Środki niezbędne do implementacji niniejszej decyzji są przyjmowane zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r., określającą procedury wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁽⁷⁾.
- (15) Komisja powinna zapewnić komplementarność i synergię między pokrewnymi inicjatywami i programami Wspólnoty, w szczególności tymi, które związane są z edukacją i kulturą oraz z Europejskimi Ramami Interoperatywności.
- (16) Niniejsza decyzja ustanawia, na cały czas trwania programu, ramy finansowe, stanowiące główny punkt odniesienia, w rozumieniu pkt 33 Porozumienia Międzyinstytucjonalnego z dnia 6 maja 1999 r., zawartego pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją, w sprawie dyscypliny budżetowej oraz poprawy procedury budżetowej⁽⁸⁾, dla działań organu budżetowego w trakcie rocznej procedury budżetowej.
- (17) Ponieważ Państwa Członkowskie nie mogą w dostatecznym zakresie osiągnąć celów proponowanych działań, to jest zwiększenia dostępności, użyteczności i wykorzystania zasobów cyfrowych, z powodu ponadnarodowego charakteru tych zagadnień, a cele te można lepiej osiągnąć na poziomie wspólnotowym ze względu na ich europejski zasięg oraz skutki działań, Wspólnota może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości, określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsza decyzja nie wykracza poza to, co jest konieczne, aby osiągnąć te cele.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Cel programu

1. Niniejsza decyzja ustanawia program wspólnotowy na okres 2005—2008 w celu zwiększenia dostępności, użyteczności i wykorzystania we Wspólnocie zasobów cyfrowych, ułatwiając tworzenie i rozpowszechnianie informacji — w zakresie interesu publicznego — na poziomie wspólnotowym.

Program (zwany dalej „Programem”) otrzymuje nazwę „eContentplus”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 14 z 18.1.2001, str. 32.

⁽²⁾ Dyrektywa 2003/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie ponownego wykorzystania informacji sektora publicznego (Dz.U. L 345 z dnia 31.12.2003, str. 90).

⁽³⁾ Dyrektywa 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz.U. L 167 z 22.6.2001, str. 10).

⁽⁴⁾ Dyrektywa 96/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 1996 r. w sprawie ochrony prawnej baz danych (Dz.U. L 77 z 27.3.1996, str. 20).

⁽⁵⁾ Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281 z 23.11.1995, str. 31). Dyrektywa zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

⁽⁶⁾ Dyrektywa 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotycząca przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej) (Dz.U. L 201 z 31.7.2002, str. 37).

⁽⁷⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 172 z 18.6.1999, str. 1. Porozumienie zmienione decyzją 2003/429/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 147 z 14.6.2003, str. 25).

2. W celu osiągnięcia ogólnego celu Programu, należy uwzględnić następujące kierunki działania:

- a) ułatwienie na poziomie Wspólnoty dostępu do zasobów cyfrowych, ich użycia i wykorzystania;
- b) ułatwienie poprawy jakości i rozpowszechnianie dobrych praktyk związanych z zasobami cyfrowymi, w stosunkach pomiędzy dostawcami a użytkownikami zasobów cyfrowych oraz pomiędzy sektorami;
- c) wzmocnienie świadomości oraz współpracy pomiędzy podmiotami zainteresowanymi zasobami cyfrowymi.

Działania podejmowane w ramach powyższych kierunków, dotyczą informacji z obszaru sektora publicznego, danych przestrzennych oraz treści edukacyjnych, kulturowych i naukowych, określonych w załączniku I. Program jest wprowadzany w życie zgodnie z załącznikiem II.

Artykuł 2

Udział

1. W Programie uczestniczą osoby prawne z siedzibą w Państwach Członkowskich. Mogą w nim również uczestniczyć osoby prawne z siedzibą w państwach kandydujących zgodnie z istniejącymi dwustronnymi porozumieniami oraz porozumieniami, które zostaną zawarte z tymi państwami.

2. W Programie mogą uczestniczyć osoby prawne z siedzibą w państwach EFTA będących Stronami Porozumienia EOG, zgodnie z postanowieniami tego Porozumienia.

3. Jeżeli udział osób prawnych z siedzibą w państwach trzecich oraz organizacji międzynarodowych skutecznie przyczyni się do wprowadzenia w życie Programu, mogą one w nim uczestniczyć bez wsparcia finansowego ze strony Wspólnoty. Decyzja zezwalająca na taki udział jest przyjmowana zgodnie z procedurą określoną w art. 4 ust. 2.

Artykuł 3

Kompetencje Komisji

1. Komisja jest odpowiedzialna za wprowadzenie Programu w życie.

2. Komisja sporządza program prac na podstawie niniejszej decyzji.

3. Podczas wprowadzania Programu w życie Komisja, w ścisłej współpracy z Państwami Członkowskimi, zapewnia ogólną spójność i komplementarność z innymi stosownymi politykami wspólnotowymi, programami i działaniami, które wpływają na rozwój i wykorzystanie europejskich zasobów cyfrowych oraz na promowanie różnorodności językowej w społeczeństwie informacyjnym, w szczególności ze wspólnymi programami badawczymi i dotyczącymi rozwoju technologicznego, IDA, eTEN, eInclusion, eLearning, MODINIS i Safer Internet.

4. Komisja działa zgodnie z procedurą określoną w art. 4 ust. 2 w następujących przypadkach:

- a) przyjęcie i zmiany programu prac;
- b) określenie kryteriów i treści zaproszeń do składania wniosków zgodnie z celami określonymi w art. 1;
- c) ocena projektów przedstawionych w odpowiedzi na wezwanie do składania wniosków o przyznanie funduszy wspólnotowych, w których szacowany udział Wspólnoty wynosi co najmniej 1 milion EUR;
- d) odstępstwa od zasad określonych w załączniku II.

5. Komisja powiadamia komitet, o którym mowa w art. 4, o postępach we wprowadzaniu programu w życie.

Artykuł 4

Komitet

1. Komisja jest wspierana przez komitet.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, zastosowanie mają art. 4 i art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem postanowień jej art. 8.

Okres przewidziany w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE wynosi trzy miesiące.

3. Komitet przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 5

Kontrola i ocena

1. W celu zapewnienia efektywnego wykorzystania pomocy wspólnotowej, Komisja zapewnia, aby działania podjęte w ramach niniejszej decyzji były oceniane przed ich podjęciem, w trakcie realizacji oraz po ich wykonaniu.

2. Komisja kontroluje projekty realizowane w ramach Programu. Komisja ocenia sposób, w jaki zrealizowano projekty oraz efekty ich przeprowadzenia w celu oceny, czy osiągnięto zamierzone cele.

3. Komisja składa Parlamentowi Europejskiemu, Radzie Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów sprawozdanie z realizacji kierunków działania określonych w art. 1 ust. 2 do połowy 2006 roku. Komisja informuje przy tym o zgodności kwot przeznaczonych na lata 2007 — 2008 z perspektywą finansową. W razie potrzeby Komisja podejmuje niezbędne kroki w ramach procedur budżetowych na lata 2007 — 2008 w celu zapewnienia zgodności przyznaných rocznie środków z perspektywą finansową. Po zakończeniu Programu Komisja składa sprawozdanie zawierające jego końcową ocenę.

4. Komisja przekazuje wyniki ocen ilościowych i jakościowych Parlamentowi Europejskiemu i Radzie w razie potrzeby wraz z wnioskami o zmianę niniejszej decyzji. Wyniki ocen są przesyłane przed przedstawieniem projektu budżetu ogólnego Unii Europejskiej odpowiednio na lata 2007 i 2009.

Artykuł 6

Ramy finansowe

1. Niniejszym ustala się ramy finansowe dla przeprowadzenia działań wspólnotowych na mocy niniejszej decyzji na

okres od dnia 1 stycznia 2005 r. do dnia 31 grudnia 2008 r. w wysokości 149 milionów EUR, z czego 55,6 miliona EUR przypada na okres do dnia 31 grudnia 2006 r.

2. Kwotę na okres rozpoczynający się po 31 grudnia 2006 r. uważa się za potwierdzoną, jeżeli jest ona zgodna na tym etapie z perspektywą finansową obowiązującą od roku 2007.

3. Roczne środki na okres 2005—2008 zatwierdza organ budżetowy w granicach określonych w perspektywie finansowej. Załącznik III zawiera orientacyjny podział wydatków.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 9 marca 2005 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

Przewodniczący

J. P. BORRELL FONTELLES

W imieniu Rady

Przewodniczący

N. SCHMIT

ZAŁĄCZNIK I

Działania

I. WPROWADZENIE

Ogólnym celem programu *eContentplus* jest zwiększenie dostępności, użyteczności i wykorzystania zasobów cyfrowych, co ułatwi tworzenie i rozpowszechnianie informacji w zakresie interesu publicznego na poziomie Wspólnoty.

Program stworzy lepsze warunki dostępu do zasobów cyfrowych i usług elektronicznych, a także lepsze warunki zarządzania nimi, w środowiskach wielojęzycznych i wielokulturowych. Rozszerzy on dostępną dla użytkownika ofertę oraz pomoże w stworzeniu nowych sposobów korzystania z zasobów cyfrowych o zwiększonej zawartości wiedzy. Jest to cecha niezbędna dla uczynienia zasobów dynamiczniejszymi i ich dostosowania do szczególnych kontekstów (nauczanie, kultura, osoby ze specjalnymi potrzebami itd.).

Program utoruje drogę do stworzenia ramowej struktury dla wysokiej jakości zasobów cyfrowych w Europie — Europejskiego Obszaru Zasobów Cyfrowych — poprzez ułatwienie wymiany doświadczeń i dobrych praktyk oraz wzajemnego wzbogacania pomiędzy sektorami zasobów cyfrowych oraz pomiędzy ich dostawcami i użytkownikami.

Przewiduje się trzy kierunki działań:

- a) ułatwienie na poziomie Wspólnoty dostępu do zasobów cyfrowych, ich używania i wykorzystania;
- b) ułatwienie poprawy jakości i wspieranie dobrych praktyk związanych z zasobami cyfrowymi w stosunkach pomiędzy dostawcami a użytkownikami zasobów cyfrowych oraz pomiędzy poszczególnymi sektorami;
- c) wzmocnienie współpracy pomiędzy podmiotami zainteresowanymi zasobami cyfrowymi oraz ich świadomości.

II. KIERUNKI DZIAŁANIA

A. Ułatwienie na poziomie Wspólnoty dostępu do zasobów cyfrowych, ich używania i wykorzystania.

Działania podejmowane w ramach tego kierunku działań obejmują stworzenie sieci i nawiązanie współpracy pomiędzy zainteresowanymi podmiotami, w celu wspierania tworzenia nowych usług.

Dziedziny docelowe stanowią informacje sektora publicznego, dane przestrzenne, treści edukacyjne i kulturalne.

Szczególnie uwzględnia się:

- a) wspieranie uznania w szerszym zakresie znaczenia informacji sektora publicznego, ich wartości rynkowej oraz skutków społecznych związanych z ich wykorzystaniem. Podjęte działania powinny usprawnić skuteczne, transgraniczne użycie i wykorzystanie informacji sektora publicznego przez jednostki sektora publicznego oraz przedsiębiorstwa prywatne, w tym MŚP, w celu rozwijania wartościowych produktów i usług związanych z informacjami;
- b) wspieranie szerszego wykorzystania danych przestrzennych przez jednostki sektora publicznego, przedsiębiorstwa prywatne — w tym MŚP — oraz przez obywateli poprzez mechanizmy współpracy na poziomie europejskim. Działania powinny dotyczyć zagadnień zarówno technicznych jak i organizacyjnych, unikając ich powielania oraz tworzenia słabo rozwiniętych zasobów danych terytorialnych. Powinny one promować interoperatywność transgraniczną, jak i koordynację pomiędzy agencjami kartograficznymi oraz przyczyniać się do powstawania nowych usług na poziomie europejskim dla mobilnych użytkowników. Powinny również wspierać wykorzystanie ogólnodostępnych standardów;

- c) wspieranie rozpowszechniania ogólnodostępnych europejskich zasobów obiektów cyfrowych, z przeznaczeniem dla instytucji edukacyjnych oraz badawczych jak również dla osób prywatnych. Działania będą wspierały tworzenie transeuropejskich usług pośrednictwa w zakresie zasobów cyfrowych do celów edukacyjnych wraz z odpowiednimi modelami prowadzenia działalności gospodarczej. Działania powinny również wspierać wykorzystanie ogólnodostępnych standardów oraz tworzenie dużych grup użytkowników analizujących i badających projekty standardów i specyfikacji, w celu uwzględnienia europejskich aspektów wielojęzycznych i wielokulturowych przy określaniu globalnych standardów dla zasobów cyfrowych służących celom edukacyjnym;
- d) wspieranie tworzenia ogólnoeuropejskiej infrastruktury informacyjnej umożliwiającej dostęp do wysokiej jakości europejskich zasobów cyfrowych o charakterze kulturalno-naukowym i ich wykorzystanie, poprzez połączenie wirtualnych bibliotek, zbiorów wspólnotowych itd. Działania powinny objąć skoordynowane podejście do tworzenia i gromadzenia cyfrowego zapisu zbiorów, ochronę obiektów cyfrowych i inwentaryzację zasobów cyfrowych o charakterze kulturalno-naukowym. Powinny one usprawnić dostęp do tych zasobów cyfrowych poprzez skuteczne systemy licencjonowania oraz zbiorowe przedsprzedażne udostępnianie praw do korzystania z nich.

B. Ułatwienie poprawy jakości i rozpowszechnianie dobrych praktyk związanych z zasobami cyfrowymi wśród ich dostawców i użytkowników oraz pomiędzy poszczególnymi sektorami.

Działania podejmowane w ramach tego kierunku działań, mają na celu ułatwienie określenia i szerokiego rozpowszechniania dobrych praktyk dotyczących metod, procesów i działań tak, aby osiągnąć lepszą jakość, większą skuteczność oraz efektywność w tworzeniu, wykorzystywaniu i rozpowszechnianiu zasobów cyfrowych.

Działania te obejmują doświadczenia określające zdolność wyszukiwania, użyteczność, możliwość powtórnego wykorzystania i interoperatywność zasobów cyfrowych w istniejących ramach prawnych, przy spełnianiu od początkowego etapu wymogów różnych grup i rynków docelowych w coraz bardziej wielojęzycznym i wielokulturowym środowisku i wychodzą poza zwykłe technologie lokalizacyjne.

Działania te będą wykorzystywały zalety wzbogacania zasobów cyfrowych przy wykorzystaniu danych zrozumiałych dla maszyny (prawidłowo określonych semantycznie metadanych opartych na stosownej terminologii opisowej, słownictwie i ontologii).

Doświadczenia będą przeprowadzane w grupach tematycznych. Gromadzenie, rozpowszechnianie i międzysektorowy przepływ uzyskanej wiedzy będą stanowiły integralną część tych doświadczeń.

Docelowymi obszarami zastosowania są informacje sektora publicznego, dane przestrzenne, zasoby cyfrowe o treści edukacyjnej i kulturowej oraz o charakterze naukowo-akademickim.

C. Zacieśnienie współpracy pomiędzy podmiotami zainteresowanymi zasobami cyfrowymi oraz podniesienie ich świadomości

Działania podejmowane w ramach tego kierunku działań obejmują środki towarzyszące odpowiednim przepisom dotyczącym zasobów cyfrowych oraz promowanie wzmożonej współpracy pomiędzy podmiotami zainteresowanymi zasobami cyfrowymi, jak również rozwijanie ich świadomości. Działania te będą wspierały rozwój kryteriów porównawczych, monitoringu i narzędzi analizy, ocenę oddziaływania Programu, oraz rozpowszechnianie wyników. Będą przy tym identyfikowane i analizowane powstające możliwości oraz problemy (np. zaufanie, oznaczanie jakości, prawa własności intelektualnej w szkolnictwie) oraz — w zależności od konkretnej sytuacji — proponowane będą rozwiązania.

ZAŁĄCZNIK II

Środki realizacji programu

1. Komisja realizuje Program zgodnie z treścią techniczną określoną w załączniku I.
2. Program będzie realizowany poprzez pośrednie działania obejmujące:
 - a) działania z podziałem kosztów
 - i) projekty stworzone dla zwiększania wiedzy, w celu ulepszenia istniejących produktów, metod i/lub usług i/lub sprostania potrzebom polityk wspólnotowych. Finansowanie Wspólnoty co do zasady nie przekroczy 50 % kosztu projektu. Na rzecz jednostek sektora publicznego można dokonać zwrotu w wysokości 100 % kosztów dodatkowych;
 - ii) działania w zakresie dobrych praktyk służących szerzeniu wiedzy. Będą one co do zasady przeprowadzane w grupach tematycznych oraz połączone poprzez sieci tematyczne. Udział Wspólnoty w środkach określonych w tym punkcie zostanie ograniczony do bezpośrednich kosztów uznanych za niezbędne lub przydatne dla osiągnięcia szczególnych celów działania;
 - iii) sieci tematyczne: sieci skupiające wokół danego celu technologicznego lub organizacyjnego różne zainteresowane podmioty tak, aby ułatwić działania koordynacyjne i przekazywanie wiedzy. Można je połączyć z działaniami dotyczącymi dobrych praktyk. Pomoc będzie przyznawana na dodatkowe, uzasadnione koszty koordynowania i tworzenia sieci. Udział Wspólnoty może objąć dodatkowe, uzasadnione koszty związane z tymi środkami;
 - b) środki towarzyszące

Środki towarzyszące przyczyniają się do wprowadzania Programu w życie lub przygotowywania przyszłych działań. Wyłączone z tej kategorii są środki przeznaczone na wprowadzenie na rynek produktów, metod lub usług, działania marketingowe i promocyjne.

 - i) badania wspierające Program, włączając przygotowanie przyszłych działań;
 - ii) wymiana informacji, konferencje, seminaria, warsztaty lub inne spotkania oraz zarządzanie zgrupowanymi działaniami;
 - iii) działania związane z rozpowszechnianiem, informowaniem i komunikacją.
3. Wybór działań z podziałem kosztów będzie oparty na zaproszeniach do składania wniosków opublikowanych na stronach internetowych Komisji zgodnie z obowiązującymi przepisami finansowymi.
4. Wnioski o pomoc wspólnotową powinny zawierać, w stosownych przypadkach, plan finansowy wyszczególniający wszystkie składniki finansowania projektów, w tym pomoc finansową, o którą wnosi się do Wspólnoty oraz wszelkie inne wnioski o przyznanie wsparcia lub przyznane wsparcie z innych źródeł.
5. Środki towarzyszące będą wprowadzane poprzez zaproszenie do składania ofert zgodnie z obowiązującymi przepisami finansowymi.

ZAŁĄCZNIK III

Wstępny podział wydatków

1.	Ułatwienie na poziomie Wspólnoty dostępu do zasobów cyfrowych, ich używania i wykorzystania	40—50 %
2.	Ułatwienie poprawy jakości i rozpowszechnienie dobrych praktyk związanych z zasobami cyfrowymi pośród dostawców i użytkowników zasobów cyfrowych oraz pomiędzy sektorami	45—55 %
3.	Wzmocnienie współpracy pomiędzy podmiotami zainteresowanymi zasobami cyfrowymi oraz ich świadomości	8—12 %
-

DYREKTYWA 2005/1/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**z dnia 9 marca 2005 r.****zmieniająca dyrektywy Rady 73/239/EWG, 85/611/EWG, 91/675/EWG, 92/49/EWG i 93/6/EWG oraz dyrektywy 94/19/WE, 98/78/WE, 2000/12/WE, 2001/34/WE, 2002/83/WE i 2002/87/WE w celu ustanowienia nowej struktury organizacyjnej komitetów w sektorze usług finansowych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 47 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego ⁽²⁾,stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Komunikat Komisji z dnia 11 maja 1999 r. zatytułowany „Wprowadzanie w życie ram dla rynków finansowych: plan działania” dotyczący usług finansowych określa szereg działań wymaganych do utworzenia jednolitego rynku usług finansowych.

(2) Na posiedzeniu w Lizbonie w dniach 23—24 marca 2000 r. Rada Europejska wezwała do wprowadzenia w życie tego planu działania do roku 2005.

(3) W dniu 17 lipca 2000 r. Rada powołała Komitet Mędrców ds. Regulacji Europejskiego Rynku Papierów Wartościowych. W swoim sprawozdaniu końcowym Komitet Mędrców wezwał do ustanowienia czterostopniowych ram regulacyjnych w celu zwiększenia elastyczności, skuteczności i przejrzystości procesu regulacyjnego dotyczącego wspólnotowego prawa papierów wartościowych.

(4) W swojej uchwale dotyczącej usprawnienia regulacji rynku papierów wartościowych w Unii Europejskiej Rada Europejska zebrana w Sztokholmie w dniach 23—24 marca 2001 r. z zadowoleniem przyjęła sprawozdanie Komitetu Mędrców i wezwała do wprowadzenia w życie czterostopniowego podejścia.

(5) W świetle tych ustaleń, Komisja w dniu 6 czerwca 2001 r. przyjęła decyzje 2001/527/WE ⁽⁴⁾ i 2001/528/WE ⁽⁵⁾ ustanawiające, odpowiednio, Komitet Europejskich Organów Nadzoru Papierów Wartościowych (CESR) oraz Europejski Komitet Papierów Wartościowych (ESC).

(6) Demokratyczna odpowiedzialność i przejrzystość muszą być nieodłączną częścią tak zwanego procesu Lamfalussy'ego i jego rozszerzenia, co można zagwarantować w wystarczający sposób jedynie poprzez poszanowanie międzyinstytucjonalnej równowagi w odniesieniu do środków wykonawczych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 112 z 30.4.2004, str. 21.

⁽²⁾ Dz.U. C 58 z 6.3.2004, str. 23.

⁽³⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 31 marca 2004 r. (dotychczas niepublikowana w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 11 maja 2004 r.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 191 z 13.7.2001, str. 43.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 191 z 13.7.2001, str. 45. Decyzja zmieniona decyzją 2004/8/WE (Dz.U. L z 7.1.2004, str. 33).

- (7) Niniejsza dyrektywa zmienia dyrektywy Rady 73/239/ EWG z dnia 24 lipca 1973 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do podejmowania i prowadzenia działalności w dziedzinie ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie⁽¹⁾, 85/611/EWG z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS)⁽²⁾, 91/675/EWG z dnia 19 grudnia 1991 r. ustanawiającą Komitet ds. Ubezpieczeń⁽³⁾, 92/49/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie (trzecia dyrektywa w sprawie ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie)⁽⁴⁾ i 93/6/EWG z dnia 15 marca 1993 r. w sprawie adekwatności kapitałowej przedsiębiorstw inwestycyjnych i instytucji kredytowych⁽⁵⁾ oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/19/WE z dnia 30 maja 1994 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów⁽⁶⁾, 98/78/WE z dnia 27 października 1998 r. w sprawie dodatkowego nadzoru nad zakładami ubezpieczeń w grupach ubezpieczeniowych⁽⁷⁾, 2000/12/WE z dnia 20 marca 2000 r. odnosząca się do podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe⁽⁸⁾, 2001/34/WE z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie dopuszczenia papierów wartościowych do publicznych notowań giełdowych oraz zakresu informacji dotyczących papierów wartościowych podlegających obowiązkowi publikacji⁽⁹⁾, 2002/83/WE z dnia 5 listopada 2002 r. dotyczącą ubezpieczeń na życie⁽¹⁰⁾ i 2002/87/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie dodatkowego nadzoru nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń oraz przedsiębiorstwami inwestycyjnymi konglomeratu finansowego. Ta dyrektywa ma na celu jedynie dokonanie pewnych zmian w strukturze organizacyjnej komitetów. Żadna ze zmian nie zmierza do rozszerzenia uprawnień do przyjmowania środków wykonawczych przyznanych Komisji stosownie do tych dyrektyw, ani uprawnień przyznanych stosownie do dyrektywy Rady 93/6/EWG.
- (8) W swojej rezolucji z dnia 5 lutego 2002 r., Parlament Europejski przyjął czterostopniowe podejście w odniesieniu do papierów wartościowych na podstawie uroczystego oświadczenia złożonego przez Komisję przed Parlamentem tego samego dnia i listu z dnia 2 października 2001 r., skierowanego przez Komisarza ds. Rynku Wewnętrznego do Przewodniczącego Komisji Gospodarczej i Monetarnej Parlamentu w sprawie zagwarantowania roli Parlamentu Europejskiego w tym procesie. W rezolucji z dnia 21 listopada 2002 r. Parlament wezwał do rozszerzenia pewnych aspektów tego podejścia na dziedziny bankowości i ubezpieczeń z zastrzeżeniem jasnego zobowiązania ze strony Rady do zapewnienia właściwej równowagi instytucjonalnej.
- (9) Podjęte przez Komisję zobowiązania w odniesieniu do prawa papierów wartościowych zawarte w wyżej wymienionej deklaracji z dnia 5 lutego 2002 r. oraz w wyżej wymienionym liście z dnia 2 października 2001 r. powinny zostać uzupełnione poprzez odpowiednie gwarancje dotyczące właściwej równowagi instytucjonalnej.
- (10) W dniu 3 grudnia 2002 r. Rada zwróciła się do Komisji o wprowadzenie w życie ustaleń dotyczących pozostałych sektorów usług finansowych w oparciu o końcowe sprawozdanie Komitetu Mędrców.
- (11) Zabezpieczenia w odniesieniu do rozszerzenia czteropozomowego podejścia są również wymagane ze względu na fakt, że instytucje UE nie korzystają jeszcze w praktyce w szerokim zakresie z czteropozomowego podejścia Lamfalussy'ego. Ponadto, pierwsze i drugie sprawozdania okresowe Międzyinstytucjonalnej Grupy Monitorującej zajmującej się monitorowaniem procesu Lamfalussy'ego zawierały pewne uwagi oraz krytykę dotyczącą funkcjonowania procesu.
- (12) Szybkość przyjmowania przepisów oraz ich jakość mają podstawowe znaczenie dla procesu Lamfalussy'ego. Sukces procesu Lamfalussy'ego zależy bardziej od politycznej woli partnerów instytucjonalnych w zakresie tworzenia właściwych ram dla przyjmowania przepisów niż od przyspieszenia stanowienia odnośnych przepisów technicznych przyjmowanych na podstawie uprawnień delegowanych. Ponadto, nadmierne przywiązywanie wagi do szybkości stanowienia przepisów na podstawie uprawnień delegowanych mogłoby stworzyć istotne problemy związane z jakością tych przepisów.
- (13) Rozszerzenie procedury Lamfalussy'ego nie stanowi uszczerbku dla potencjalnych decyzji w sprawie organizacji nadzoru na poziomie europejskim.

(1) Dz.U. L 228 z 16.8.1973, str. 3. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 2003 r.

(2) Dz.U. L 375 z 13.12.1985, str. 3. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 145 z 30.4.2004, str. 1).

(3) Dz.U. L 374 z 31.12.1991, str. 32. Dyrektywa zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

(4) Dz.U. L 228 z 11.8.1992, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2002/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 35 z 11.2.2003, str. 1).

(5) Dz.U. L 141 z 11.6.1993, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/39/WE.

(6) Dz.U. L 135 z 31.5.1994, str. 5. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 2003 r.

(7) Dz.U. L 330 z 5.12.1998, str. 1. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 2002/87/WE.

(8) Dz.U. L 126 z 26.5.2002, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2004/69/WE (Dz.U. L 125 z 28.4.2004, str. 44).

(9) Dz.U. L 184 z 6.7.2001, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/109/WE (Dz.U. L 390 z 31.12.2004, str. 38).

(10) Dz.U. L 345 z 19.12.2002, str. 1. Dyrektywa zmieniona dyrektywą Rady 2004/66/WE (Dz.U. L 168 z 1.5.2004, str. 35).

- (14) W tym celu, w odniesieniu do sektora bankowego, rola Komitetu Doradczego ds. Bankowości (BAC) ustanowionego na mocy dyrektywy 2000/12/WE powinna zostać dostosowana.
- (15) Dla odzwierciedlenia tej dostosowanej roli, Komitet Doradczy ds. Bankowości powinien zostać zastąpiony przez „Europejski Komitet ds. Bankowości”.
- (16) Środki niezbędne do wprowadzania w życie dyrektywy 2000/12/WE są środkami ogólnego zakresu i powinny zostać przyjęte zgodnie z art. 5 decyzji Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającej warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽¹⁾.
- (17) Przyjęte środki wykonawcze nie powinny zmieniać podstawowych przepisów dyrektyw.
- (18) Parlament Europejski powinien dysponować okresem trzech miesięcy od pierwszego przekazania projektu środków wykonawczych, tak aby umożliwić mu ich zbadanie i wydanie opinii. Jednakże, w pilnych i należycie uzasadnionych przypadkach ten okres powinien zostać skrócony. Jeżeli w tym okresie Parlament Europejski podejmie uchwałę, Komisja ponownie przeanalizuje projekt tych środków.
- (19) W wykonywaniu swoich uprawnień wykonawczych Komisja powinna przestrzegać następujących zasad: potrzebę zapewnienia zaufania do rynków finansowych wśród inwestorów poprzez promowanie wysokich standardów w zakresie przejrzystości tych rynków; potrzebę dostarczenia inwestorom szerokiego wachlarza konkurencyjnych możliwości inwestycyjnych, informacji o odpowiednim poziomie oraz ochrony dostosowanej do ich potrzeb; potrzebę zapewnienia, aby niezależne od siebie władze wykonawcze wprowadzały w życie normy w sposób spójny, szczególnie jeżeli chodzi o zwalczanie przestępstw gospodarczych; potrzebę wysokiego poziomu przejrzystości oraz konsultacji z wszystkimi uczestnikami rynku oraz z Parlamentem Europejskim i Radą; potrzebę promowania innowacji na rynkach finansowych jeżeli mają one być dynamiczne i skuteczne; potrzebę zapewnienia integralności rynku poprzez ścisłe i dynamiczne monitorowanie innowacji finansowych; znaczenie zmniejszania kosztów i zwiększania dostępu do kapitału; uwzględnienie długoterminowej równowagi kosztów i korzyści dla uczestników rynku (w tym dla małych i średnich przedsiębiorstw oraz drobnych inwestorów) we wszelkich środkach wykonawczych; potrzebę zwiększania międzynarodowej konkurencyjności rynków finansowych UE z uwzględnieniem potrzeby rozszerzenia współpracy międzynarodowej; potrzebę zapewnienia równych szans wszystkim uczestnikom rynku poprzez ustanowienie środków regulacyjnych na terenie całej UE za każdym razem, kiedy jest to właściwe; potrzebę uwzględnienia różnic między rynkami krajowymi, w przypadkach, gdy różnice te nie naruszają spójności jednolitego rynku, oraz potrzebę zapewnienia spójności z innymi przepisami wspólnotowymi z tej dziedziny, jako że wszelki brak równowagi w zakresie informacji lub przejrzystości może zagrozić funkcjonowaniu rynków, a ponadto wyrządzać szkody konsumentom i drobnym inwestorom.
- (20) Niektóre istniejące przepisy wprowadzające zmiany techniczne do dyrektywy 2000/12/WE muszą być dostosowane do decyzji 1999/468/WE.
- (21) W celu zapewnienia instytucjonalnej i prawnej spójności z podejściem przyjętym w innych sektorach Wspólnoty, decyzja Komisji 2004/10/WE z dnia 5 listopada 2003 r. ⁽²⁾ ustanowiła Europejski Komitet ds. Bankowości jako komitet doradczy wspomagający Komisję w zakresie przygotowywania europejskich przepisów dot. bankowości. Odniesienia do funkcji doradczej Komitetu Doradczego ds. Bankowości w dyrektywie 2000/12/WE powinny zatem zostać usunięte.
- (22) W odniesieniu do monitorowania przestrzegania współczynników wypłacalności i płynności instytucji kredytowych, kompetencje Komitetu Doradczego ds. Bankowości nie są już potrzebne w świetle harmonizacji zasad adekwatności kapitałowej i rozwoju technik stosowanych przez instytucje kredytowe do pomiaru i zarządzania ryzykiem dotyczącym ich płynności.
- (23) Ponadto, istotny postęp osiągnięty w zakresie współpracy i wymiany informacji pomiędzy organami nadzorującymi, w szczególności poprzez Protokoły Ustaleń powoduje, że regularne monitorowanie przez Komisję niektórych pojedynczych decyzji nadzorczych oraz systematyczne składanie sprawozdań do Komitetu Doradczego ds. Bankowości na ich temat jest zbędne.
- (24) Ustanowienie Europejskiego Komitetu ds. Bankowości nie powinno wykluczać innych form współpracy pomiędzy różnymi organami zajmującymi się regulacją i nadzorem nad instytucjami kredytowymi, w szczególności w ramach Komitetu Europejskich Organów Nadzoru Bankowego ustanowionego decyzją Komisji 2004/5/WE ⁽³⁾.
- (25) Komitet ds. Ubezpieczeń (IC) ustanowiony dyrektywą 91/675/EWG ma za zadanie wspomaganie Komisji w wykonywaniu uprawnień wykonawczych przyznanych dyrektywami przyjętymi w zakresie ubezpieczeń i, w szczególności, dokonywanie technicznych dostosowań niezbędnych do uwzględnienia rozwoju w sektorze ubezpieczeń; takie środki zostały podjęte zgodnie z decyzją 1999/468/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

⁽²⁾ Dz.U. L 3 z 7.1.2004, str. 36.

⁽³⁾ Dz.U. L 3 z 7.1.2004, str. 28.

- (26) Zgodnie z dyrektywą 91/675/EWG, Komitet ds. Ubezpieczeń ma badać wszelkie kwestie odnoszące się do stosowania wspólnotowych przepisów dotyczących sektora ubezpieczeń i, w szczególności, doradzać Komisji odnośnie wniosków, które Komisja ma zamiar przedstawić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (27) W celu zbudowania rynku wewnętrznego, w którym posiadacze polis i beneficjenci są właściwie zabezpieczani, przedsiębiorstwa zajmujące się ubezpieczeniami i emeryturami pracowniczymi działające na rynku wewnętrznym zgodnie z zasadami swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług podlegają szczególnym przepisom wspólnotowym. W celu zapewnienia właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego i utrzymania stabilności finansowej, przepisy te powinny umożliwiać szybkie ich dostosowanie do zmian rynkowych, które mają wpływ na te sektory, ze szczególnym uwzględnieniem aspektów finansowych i technicznych.
- (28) Rola Komitetu ds. Ubezpieczeń (IC) powinna zatem zostać odpowiednio dostosowana, a nazwa tego Komitetu powinna zostać zmieniona na „Europejski Komitet ds. Ubezpieczeń i Emerytur Pracowniczych”. Jednakże, w dziedzinie emerytur pracowniczych, Europejski Komitet ds. Ubezpieczeń i Emerytur Pracowniczych nie powinien zajmować się aspektami prawa pracy i socjalnymi, takimi jak organizacja systemów emerytalnych, w szczególności obowiązkowe członkostwo i zbiorowe układy pracy.
- (29) Środki niezbędne do wprowadzania w życie działań objętych dyrektywą 91/675/EWG są środkami ogólnego zakresu i powinny zostać przyjęte zgodnie z art. 5 decyzji 1999/468/WE.
- (30) W celu zapewnienia instytucjonalnej i prawnej spójności z podejściem przyjętym w innych sektorach Wspólnoty, decyzja Komisji 2004/9/WE⁽¹⁾ ustanowiła Europejski Komitet ds. Ubezpieczeń i Emerytur Pracowniczych jako komitet doradczy Komisji w dziedzinie ubezpieczeń i emerytur pracowniczych. Odniesienia do funkcji doradczych Komitetu ds. Ubezpieczeń w dyrektywie 91/675/EWG powinny zatem zostać usunięte.
- (31) Dyrektywa 85/611/EWG utworzyła Komitet Kontaktowy UCITS, w celu wspomaganie Komisji poprzez ułatwianie zharmonizowanego wprowadzania w życie tej dyrektywy za pomocą regularnych konsultacji, promowania konsultacji między Państwami Członkowskimi i doradzanie Komisji, w razie potrzeby, w sprawie zmian do tej dyrektywy.
- (32) Komitet Kontaktowy UCITS działa jako Komitet „komitologii” w rozumieniu decyzji 1999/468/WE w celu wspomaganie Komisji odnośnie technicznych zmian do dyrektywy 85/611/EWG.
- (33) W dniu 3 grudnia 2002 r. Rada zwróciła się do Komisji o podjęcie kroków w celu przeniesienia do Europejskiego Komitetu Papierów Wartościowych (ESC) między innymi funkcji aktualnie należącej do Komitetu Kontaktowego UCITS, a polegającej na doradzaniu Komisji w wykonywaniu jej uprawnień wykonawczych.
- (34) W celu całkowitego wprowadzenia w życie modelu określonego w niedawno przyjętych dyrektywach dotyczących sektora papierów wartościowych, w szczególności w dyrektywie 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie wykorzystywania poufnych informacji i manipulacji na rynku (nadużyć na rynku)⁽²⁾, który przekazuje Komitetowi ds. Papierów Wartościowych funkcję doradzania Komisji przy wykonywaniu jej uprawnień regulacyjnych, pozostawiając organizację innych aspektów pracy Komitetu ds. Papierów Wartościowych decyzji 2001/528/WE — niezbędne jest usunięcie przepisów określających, na podstawie art. 53 dyrektywy 85/611/EWG, organizację i funkcje obecnego Komitetu Kontaktowego UCITS poza kompetencje w zakresie procedury „komitologii”.
- (35) Uprawnienia Komitetu ds. Papierów Wartościowych powinny zatem być wyraźnie rozszerzone ponad te, które zostały mu aktualnie przyznane w dyrektywie 2003/6/WE, w celu objęcia funkcji aktualnie przewidzianych w dyrektywie 85/611/EWG. Środki niezbędne do wprowadzania w życie tej ostatniej dyrektywy są środkami ogólnego zakresu i powinny zostać przyjęte zgodnie z art. 5 decyzji 1999/468/WE.
- (36) Niezbędna jest zatem zmiana, odpowiednio, dyrektyw 73/239/EWG, 85/611/EWG, 91/675/EWG, 92/49/EWG, 93/6/EWG, 94/19/WE, 98/78/WE, 2000/12/WE, 2001/34/WE, 2002/83/WE i 2002/87/WE,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

ZMIANY DYREKTYW 93/6/EWG, 94/19/WE I 2000/12/WE DOTYCZĄCYCH SEKTORA BANKOWEGO

Artykuł 1

Dyrektywa 93/6/EWG

W art. 7 ust. 9 zdanie trzecie dyrektywy 93/6/EWG, skreśla się wyrazy „Bankowemu Komitetowi Doradczemu”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 3 z 7.1.2004, str. 34.

⁽²⁾ Dz.U. L 96 z 12.4.2003, str. 16.

Artykuł 2

Dyrektywa 94/19/WE

W art. 3 ust. 1 akapit trzeci dyrektywy 94/19/WE, nazwę „Doradczy Komitet Bankowy” zastępuje się nazwą „Europejski Komitet ds. Bankowości”.

Artykuł 3

Dyrektywa 2000/12/WE

W dyrektywie 2000/12/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 2 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Komisja, na podstawie procedury określonej w art. 60 ust. 2, podejmuje decyzje w sprawie zmian w wykazie przedstawionym w ust. 3.”;

2) w art. 2 ust. 5, trzeci akapit otrzymuje brzmienie:

„W przypadku instytucji kredytowych innych niż te, które zostały założone na terenach niedawno odzyskanych z morza lub te, które powstały w wyniku podziału lub połączenia istniejących instytucji zależnych od organu centralnego, lub podporządkowanych temu organowi, Komisja, na podstawie procedury określonej w art. 60 ust. 2, może ustanowić dodatkowe przepisy dotyczące stosowania akapitu drugiego, w tym przepisy uchylające wyłączenia ustanowione w akapicie pierwszym, jeśli uważa, że zrzeszanie nowych instytucji korzystających z zasad ustanowionych w akapicie drugim mogłoby niekorzystnie wpłynąć na warunki konkurencji.”;

3) artykuł 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

Zezwolenie

Państwa Członkowskie wymagają od instytucji kredytowych uzyskania zezwolenia przed rozpoczęciem działalności. Państwa te określają wymogi w zakresie uzyskania takich zezwoleń, z zachowaniem przepisów art. 5 — 9, i powiadamiają o nich Komisję.”;

4) w art. 22 ust. 9 skreśla się drugie zdanie;

5) w art. 22 ust. 10 skreśla się drugie zdanie;

6) w art. 23 ust. 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Właściwe organy Państw Członkowskich powiadamiają Komisję oraz właściwe organy innych Państw Członkowskich:

a) o wszelkich przypadkach udzielania zezwolenia przedsiębiorstwom bezpośrednio lub pośrednio zależnym od jednej lub więcej jednostek dominujących, podlegających prawu państw trzecich;

b) w każdym przypadku, gdy taka jednostka dominująca nabywa pakiet akcji we wspólnotowej instytucji kredytowej, który sprawia, że instytucja ta staje się jednostką od niego zależną.

Jeśli zezwolenie zostało przyznane jednostce bezpośrednio lub pośrednio zależnej od jednej lub większej liczby jednostek dominujących, podlegających prawu państw trzecich, strukturę grupy opisuje się w powiadomieniu, które właściwe władze przekazują Komisji zgodnie z art. 11.”;

7) w art. 24 ust. 2, nazwę „Komitet Doradczy ds. Bankowości” zastępuje się nazwą „Europejski Komitet ds. Bankowości”;

8) artykuł 25 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Bez uszczerbku dla art. 300 ust.1 i 2 Traktatu, Komisja, wspierana przez Europejski Komitet ds. Bankowości, bada wyniki negocjacji, o których mowa w ust. 1, a także wynikającą z nich sytuację.”;

9) w art. 49 ust. 2, zdanie trzecie, nazwę „Komitet Doradczy ds. Bankowości” zastępuje się nazwą „Europejski Komitet ds. Bankowości”;

10) artykuł 52 ust. 9 zdanie trzecie otrzymuje brzmienie:

„Zainteresowane właściwe organy przesyłają takie informacje właściwym organom pozostałych Państw Członkowskich.”;

11) w art. 56a, akapit drugi, zdanie pierwsze, wyrazy „Komitet Doradczy ds. Bankowości może” zastępuje się wyrazami „Komisja może zwrócić się do Europejskiego Komitetu ds. Bankowości o”;

12) skreśla się tytuł VI;

13) artykuł 60 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisję wspiera Europejski Komitet ds. Bankowości utworzony na podstawie decyzji Komisji 2004/10/WE (*) (zwany dalej 'Komitetem').

(*) Dz.U. L 3 z 7.1.2004, str. 36”.

W przypadku odniesień do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów art. 8 tej decyzji.

Okres przewidziany w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE wynosi trzy miesiące.

Komitet przyjmuje swój regulamin.

14) w art. 64 ust. 2 i 6 skreśla się wyrazy „i Komitet Doradczy ds. Bankowości”.

ROZDZIAŁ II

ZMIANY DYREKTYW 73/239/EWG, 91/675/EWG, 92/49/EWG, 98/78/WE ORAZ 2002/83/WE DOTYCZĄCYCH UBEZPIECZEŃ I SEKTORA EMERYTUR PRACOWNICZYCH

Artykuł 4

Dyrektywa 73/239/EWG

W dyrektywie 73/239/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 29a otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 29a

1. Właściwe organy Państw Członkowskich powiadamiają Komisję i właściwe organy innych Państw Członkowskich:

- a) o każdym zezwoleniu dla jednostki bezpośrednio lub pośrednio zależnej od jednej lub więcej jednostek dominujących podlegających prawu państwa trzeciego;
- b) o każdym nabyciu przez taką jednostkę dominującą udziałów kapitałowych we wspólnotowym zakładzie ubezpieczeń, które uczyniłoby z tego ostatniego jednostką zależną.

2. Jeżeli zezwolenie, o którym mowa w ust. 1 lit. a), zostało przyznane jednostce bezpośrednio lub pośrednio zależnej od jednej lub więcej jednostek dominujących podlegających prawu państwa trzeciego, struktura grupy określona zostaje w powiadomieniu, jakie właściwe organy kierują do Komisji.”;

2) w art. 29b ust. 4, drugi akapit otrzymuje brzmienie:

„W okolicznościach opisanych w akapicie pierwszym, można w dowolnym czasie postanowić, niezależnie od inicjowania negocjacji, zgodnie z procedurą przewidzianą art. 5 decyzji 1999/468/WE (*) oraz zgodnie z jej art. 7 ust. 3 i art. 8, że właściwe władze Państw Członkowskich muszą ograniczyć lub zawiesić stosowanie swych decyzji dotyczących:

- a) aktualnie rozpatrywanych lub przyszłych wniosków o udzielenie zezwolenia;

- b) nabywania udziałów przez jednostki bezpośrednio lub pośrednio dominujące, podlegające prawu danego państwa trzeciego.

(*) Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”

Artykuł 5

Dyrektywa 91/675/EWG

W dyrektywie 91/675/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1) w tytule, nazwę „Komitet ds. Ubezpieczeń” zastępuje się nazwą „Europejski Komitet ds. Ubezpieczeń i Emerytur Pracowniczych”;

2) artykuł 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

1. Komisję wspiera Europejski Komitet ds. Ubezpieczeń i Emerytur Pracowniczych ustanowiony na podstawie decyzji Komisji 2004/9/WE (*) (zwany dalej ‘Komitetem’).

2. Przewodniczący Komitetu Europejskich Inspektorów ds. Ubezpieczeń i Emerytur Pracowniczych ustanowionego decyzją Komisji 2004/6/WE (**) uczestniczy w posiedzeniach Komitetu jako obserwator.

3. Komitet może zapraszać ekspertów i obserwatorów do uczestnictwa w jego posiedzeniach.

4. Komisja zapewnia sekretariat Komitetu.

(*) Dz.U. L 3 z 7.1.2004, str. 34.

(**) Dz.U. L 3 z 7.1.2004, str. 30”;

3) artykuł 2 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

1. W przypadkach, gdy akty przyjmowane w obszarze ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie oraz ubezpieczeń bezpośrednich na życie, reasekuracji i emerytur pracowniczych przyznają Komisji uprawnienia do wprowadzania w życie ustanowionych przepisów, stosuje się art. 5 i art. 7 decyzji Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiająca warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji (*), z uwzględnieniem jej art. 8.

Okres przewidziany w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE wynosi trzy miesiące.

2. Komitet przyjmuje swój regulamin.

(*) Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23”;

4) skreśla się art. 3 i 4.

Artykuł 6

Dyrektywa 92/49/EWG

W art. 40 ust. 10 zdanie pierwsze dyrektywy 92/49/EWG, wyrazy „przedstawia Komitetowi ds. Ubezpieczeń utworzonemu dyrektywą 91/675/EWG sprawozdanie zawierające” zastępuje się wyrazami „informuje Europejski Komitet ds. Ubezpieczeń i Emerytur Pracowniczych o”.

Artykuł 7

Dyrektywa 98/78/WE

W dyrektywie 98/78/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 10a ust. 3 otrzymuje następujące brzmienie:

„3. Bez uszczerbku dla art. 300 ust.1 i 2 Traktatu, Komisja, wspierana przez Europejski Komitet ds. Ubezpieczeń i Emerytur Pracowniczych bada wynik rokowań, o których mowa w ust. 1 oraz wynikającą z tego sytuację”;

2) artykuł 11 ust. 5 otrzymuje następujące brzmienie:

„5. Najpóźniej do dnia 1 stycznia 2006 r. Komisja sporządzi sprawozdanie dotyczące wykonania przepisów niniejszej dyrektywy, oraz, o ile to konieczne, sprawozdanie dotyczące konieczności dalszej harmonizacji.”;

Artykuł 8

Dyrektywa 2002/83/WE

W dyrektywie 2002/83/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 46 ust. 9 zdanie pierwsze słowa „Komisja przedstawia Komitetowi ds. Ubezpieczeń sprawozdanie podsumowujące” zastępuje się słowami „Komisja informuje Europejski Komitet ds. Ubezpieczeń i Emerytur Pracowniczych o”;

2) artykuł 58 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 58

Informowanie Komisji przez Państwa Członkowskie

Właściwe organy Państw Członkowskich powiadamiają Komisję i właściwe organy innych Państw Członkowskich:

- a) o wszelkich przypadkach udzielenia zezwolenia jednostkom bezpośrednio lub pośrednio zależnym od jednej lub więcej jednostek dominujących, podlegających prawu państwa trzeciego;
- b) o każdym nabyciu przez taką jednostkę dominującą pakietu akcji we wspólnotowym zakładzie ubezpieczeń, które uczyniłoby z tego ostatniego, jednostkę zależną.

Jeśli zezwolenie, o którym mowa w lit. a) zostało przyznane jednostce bezpośrednio lub pośrednio zależnej od jednej lub większej liczby jednostek dominujących, podlegających prawu państwa trzeciego, struktura grupy określona zostaje w powiadomieniu, które właściwe organy kierują do Komisji i innych właściwych organów.”;

3) artykuł 65 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Komisja jest wspomagana przez Europejski Komitet ds. Ubezpieczeń i Emerytur Pracowniczych ustanowiony decyzją Komisji 2004/9/WE (*)

(*) Dz.U. L 3 z 7.1.2004, str. 34.”.

ROZDZIAŁ III

ZMIANY DYREKTYW 85/611/EWG I 2001/34/WE DOTYCZĄCYCH SEKTORA PAPIERÓW WARTOŚCIOWYCH

Artykuł 9

Dyrektywa 85/611/EWG

W dyrektywie 85/611/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6c wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 9 drugie zdanie otrzymuje brzmienie:

„Co dwa lata Komisja przedstawia sprawozdanie dotyczące takich przypadków.”;

b) w ust. 10 drugie zdanie otrzymuje brzmienie:

„Co dwa lata Komisja przedstawia sprawozdanie dotyczące takich przypadków.”;

2) w art. 14 ust. 6 skreśla się drugi akapit;

- 3) w art. 21 ust. 4 trzecie zdanie otrzymuje brzmienie:

Artykuł 10

„Takie informacje są przedmiotem wymiany poglądów w ramach Europejskiego Komitetu Papierów Wartościowych.”;

- 4) w trzecim akapicie art. 22 ust. 4 czwarte zdanie otrzymuje następujące brzmienie:

„Takie informacje mogą być przedmiotem wymiany poglądów w ramach Europejskiego Komitetu Papierów Wartościowych.”;

- 5) tytuł sekcji X otrzymuje następujące brzmienie:

„Europejski Komitet Papierów Wartościowych”;

- 6) skreśla się art. 53;

- 7) artykuł 53a otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 53a

Zmiany techniczne do niniejszej dyrektywy w następujących dziedzinach przyjmowane są zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 53b ust. 2:

- a) wyjaśnianie definicji w celu zapewnienia jednolitego stosowania niniejszej dyrektywy w całej Wspólnocie;
- b) dostosowywanie terminologii i formułowanie definicji stosownie do kolejnych aktów dotyczących UCITS i spraw pokrewnych.”;
- 8) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 53b

1. Komisję wspiera Europejski Komitet Papierów Wartościowych ustanowiony na podstawie decyzji Komisji 2001/528/WE (*), zwany dalej ‘Komitetem’.

2. W przypadku odesłań do niniejszego ustępu, stosuje się w art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE (**), z uwzględnieniem jej art. 8.

Okres przewidziany w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE wynosi trzy miesiące.

3. Komitet przyjmuje swój regulamin.

(*) Dz.U. L 191 z 13.7.2001, str. 45. Decyzja zmieniona decyzją 2004/8/WE (Dz.U. L 3 z 7.1.2004, str. 33).

(**) Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”.

Dyrektywa 2001/34/WE

W dyrektywie 2001/34/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) skreśla się artykuł 108;
- 2) artykuł 109 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 109

1. Do celów dostosowania, w świetle wymogów sytuacji ekonomicznej, minimalnej wielkości przewidywalnej kapitalizacji rynkowej ustanowionej w art. 43 ust. 1, Komisja przedłoży Europejskiemu Komitetowi Papierów Wartościowych utworzonemu na mocy decyzji Komisji 2001/528/WE z dnia 6 czerwca 2001 r. (*) ustanawiającej Europejski Komitet Papierów Wartościowych projekt działań, które należy podjąć.

2. W przypadku odesłań do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5 i 7 decyzji Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającej procedury wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji (**), z uwzględnieniem art. 8 tej decyzji.

Okres przewidziany w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE wynosi trzy miesiące.

3. Komitet przyjmuje swój regulamin.

(*) Dz.U. L 191 z 13.7.2001, str. 45. Decyzja zmieniona decyzją 2004/8/WE (Dz.U. L 3 z 7.1.2004, str. 33).

(**) Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.”.

ROZDZIAŁ IV

ZMIANY DYREKTYWY 2002/87/WE W SPRAWIE KONGLOMERATÓW FINANSOWYCH

Artykuł 11

Dyrektywa 2002/87/WE

Artykuł. 19 ust. 2 dyrektywy 2002/87/WE otrzymuje brzmienie:

- „2. Bez uszczerbku dla art. 300 ust. 1 i 2 Traktatu, Komisja, wspierana przez Europejski Komitet ds. Bankowości, Europejski Komitet ds. Ubezpieczeń i Emerytur Pracowniczych oraz Komitet ds. Konglomeratów Finansowych bada wyniki rokowań, określonych w ust. 1, a także wynikającą z nich sytuację.”.

ROZDZIAŁ V

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 12

Środki wykonawcze

1. Środki wykonawcze przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem postanowień art. 8, nie mogą zmieniać istotnych przepisów dyrektyw.
2. Okres przewidziany w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE wynosi trzy miesiące.
3. W przypadku gdyby warunki ustalone na podstawie Traktatu dotyczące wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji zostały zmienione, Komisja dokona przeglądu niniejszej dyrektywy i, jeżeli będzie to uzasadnione, zaproponuje zmiany. W każdym przypadku, taki przegląd będzie dokonany najpóźniej do 31 grudnia 2007 r.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 9 marca 2005 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

Przewodniczący

J. P. BORRELL FONTELLES

Artykuł 13

Transpozycja

Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do 13 maja 2005 r.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

Artykuł 14

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 15

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

W imieniu Rady

Przewodniczący

N. SCHMIT